

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Fötér Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanulóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pekorágyi-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólítások.

A hirdetés díja

Egy háromsoros betűsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdí, minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést es hirdetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, valamint a KÁRMÁN S. könyvkereskedése Rimaszombat, Fötér, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető.

Telepek.

A gyarmatosítás már a régi időkben megvolt. A phöníciaiak és karthagóiak, de különösen a rómaiak első helyet foglalnak el e tekintetben. A hol ez utóbbiak egy tartományt vagy országot elfoglaltak, legelsőben is a gyarmatosítás művéhez láttak. A rómaiak jobban értettek a telepítés nehéz mesterségéhez mint a mai népek, még az angolokat sem véve ki. Hol találunk a mai korban aránylag annyi gyarmatot, mint a rómaiak idejében? S bár a rómaiaknál a telepítés katonai segítségével történt is, azért tagadhatatlanul volt benne féltreismerhetetlen civilizatorikus törekvés. A rómaiaknál az uralomvágyon kívül az a törekvés volt, hogy ők a meghódított népeket megtanították miképen iparkodjanak a civilizáció áldását felhasználni. Igaz ugyan, hogy a mai angol gyarmatosítás egészen más szempontból indul ki; a rómaiaknál az uralomvágy volt a kiinduló pont, az angol telepítés kiinduló pontja pedig a kereskedelem, mindenütt kereskedelmet és ipart igyekeznek létesíteni. Ebből indul ki az angol gyarmatosítás, tehát a katonahatalom egészen háttérbe vonul. Valjon melyik a helyesebb kiinduló pont? ez mindenki könnyen megítélheti.

A németeknek e téren való törekvése még új és eddig sokkal inkább kipróbálatlan dolog, hogysen arról pártatlan ítéletet mondhatnánk, és épen azért, mint új törekvés a kezdetlegesség bélyegét viseli magán. Afrika közepén és az Océania (Uj-Quinea) egyik nagy szigetén levő telepei a kezdet nehézségeivel küzdenek. Egyébiránt a telepítés nemcsak a németekre, hanem minden nemzetre nézve hódítás, ellenben a kivándorlás a néperőt csak gyengítheti. Ezen kitérés után nézzük meg a telepítés ügyét nálunk.

A telepítés szorosan véve társadalmi feladat, de miután politikai oldala is van, feladata lesz a kormánynak ezt saját kezébe venni és politikai kérdéssé tenni. Kormányunk ezt már be is látta

és az első próbát megis tette vele, a mennyiben Vadászerdőn Temes megyében és Felső-Muzsolyon Torontálmegyében telepeket alapított és a Csongrád- s Torontálmegyéből kisorsult szegény magyar családokat e két helységben telepítette le, sőt Felső-Muzsalyban a telepesek számára még házakat is építtetett és ezeket a földbirtokokkal együtt 20 év alatt 5% kamat és 3% tőke, összesen 8%-kal törleszteti. Tehát 20 év múlva lesznek ezen szegény telepesek házaik és földbirtokaiknak tulajdonai. Igaz ugyan, hogy a telepítési törekvéseknek némi akadályai is vannak, így hogy csak egyet említsék, pl. a hitbizományok ledönthetetlen akadályait képezik a kisbirtokok szaporodásának.

Itt a nyaralók építését is felemlíthetjük. Köztudomású dolog, hogy a kormány kezdeményezése folytán Diós-Győr közelében villatelepek létesültek. Gömörvármegye éjszaki része, mely természeti szépségeire nézve párját ritkítja, igen alkalmas volna a nyaralók létesítésére. Több ízben szó is volt róla, hogy hegyes vidékünkön társulatok alakulnak villatelepek építésére, de eddig a tátravidéket kivéve, még igen szóróványosan találunk nyaralókra. Pénzes embereink a leghasznosabb vállalatba fektetnék pénzüket, ha ezen a vidéken nyaralókat építenének. Az osztrákok jobban tudják a szép vidéket felhasználni, nézzük meg Gmunden, Ischl és a Salzkammergut vidékét, csak úgy hemzseg a gazdag emberek villáitól. Mi pedig még mindig a külföldre visszük drága pénzüket. Egyes városok e tekintetben is jó példával mehetnének elől, de pénzintézeteink is ilyen hasznos vállalatba fektethetnék pénzeik egy részét, s ez bizony ki is fizetné magát, de magyar ember, régi szokása már, hogy mindent a kormánytól vár.

Ennek kapcsán felemlíthetők a szegények számára építendő házak. Tagadhatlan, hogy a saját birtok az embert sok erényre, a birtokhoz való ragaszkodásra, a rendhez való szeretetre és önállóságra tanítja. Ily szegény házakat lehetne

sok községben és városban részlet-visszafizetés mellett nemcsak a szegények, hanem még az iparűzők, vagy kissébb hivatalnokok számára is társulatilag létesíteni. Nem úgy értem én ezeket, mint Budapesten vagy Bécsben vannak külön városnegyedek: tisztviselők telepe, vagy Cottage-viertel, hanem egyenként a házakat építve, a család egyszerű igényeinek megfelelőleg és az egészségi szabályoknak szemmel tartásával, úgy hogy minden család fellelné saját birtokán maga otthonát. Németországban számtalan kisebb helyen létesítettek ilyen házakat az építő társulatok 3 1/2% kamat és 1 1/2% tőketörlesztés mellett.

De a németek már e tekintetben egy lépéssel még tovább mentek, a mennyiben ők még a látszólag hasznavehetetlen lapföldet is termékenyvé teszik, és telepeket alapítanak ott (Friedrich-Wilhelmsdorf) a csavargók számára, tehát a gonoszokat a munka áldása által a javulás útjára viszik. Ez pedig csak egy szegény Cronmeyer brémai prot. lelkész műve. Egy más, nagy kiterjedésű telepet ugyancsak a csavargók számára létesített Bodelschwingh prot. lelkész Bielefeld mellett a legtermékenyebb talaju vidéken. Ennyit egyesek, mennyit tehetne még a nagy társadalom!

Ezek, a mint említém, társadalmi feladatok, s ha a kormány bele nyul is segítőleg, ez még nem teszi feleslegessé a társadalom közreműködését, mert az a három millió forint a mi a kormánynak ez idő szerint ez ügyben rendelkezésére áll, nem valami óriási összeg, melylyel minden ide vágó ügyet megoldani lehetne, e tekintetben még mindig legtöbbet tehet maga a társadalom.

Wiesinger Károly.

Barna Imre kitüntetése.

Örömmel említtük lapunk múlt számában, hogy a király Barna Imrét, Rimaszombat város derék alkalmatnyát, sok évi hasznos szolgálatainak, s különösen a katonabeszállás körül szerzett érdemeinek elismerésül a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. A kitüntetés

— Meghalni volna jó, zokogta, meghalni édes Borbála asszony . . .

A vén kapusné kétségbeesetten tipegett.
— Nono, hát térjen magához kisasszony . . . No-édes bogárkám, jöjjön be a hideg lépcsőről . . . Odabenn, meleg van a portán, mindjárt jobban lesz, meglátja . . .

Ekkor félreesszótta a leány havas kendője s Borbála asszony ijedten állt meg a kis tolvajlámpa világosságában. A kendő alatt, a leány karjaiban egy szunnyadó baba hevert; nedves, összecsesorított ajkai gyöngén lélekzettek, a szeme le volt hunyva. A kapusné tétovázva kérdezte:

— Kié ez a gyermek?
— Az enyém, Borbála asszony, bizonyosan a halálom lesz, de hát lehet-e azért nem szeretni ezt a porontyot? . . .

A portában a remegő lány összekulcsolta a kezét.
— Édes jó Borbála anyó, hallgassa meg a kérésemet . . . Talán az utolsó lesz, a legutolsó az életemben, mert tudom, hogy nem viszem már soká . . .

— És mit óhaj?
— Keltse föl rögtön a fejedelemasszonyt és vegye rá, hogy azonnal beszélhessek vele . . .

— De az Isten szerelmére, mit gondol? Éjnek éjszakáján, amikor minden teremtet lélek alszik . . .

— Mindegy, beszélnem kell vele.
— De kisasszony . . .

— Nem teszi meg, hát nem teszi meg édes Borbála asszony?

Oly szomoruan nézett rá, hogy a vén kapusné elszántan kelt föl a helyéből.

— Jó, mondta, hát föl fogom költeni, bármi történik velem. Hiszen rosszabb volnék a vadállatnál, ha ebben a nyomorúságában ellenkeznie vele . . .

Lépései elveszték a lépcsőház magas kanyarulatában. És a leány, magára maradván, fuldokolva esett le a glóriás égi asszony képe elé, a ki szeliden, jóakarattal nézett rá a szegényes fakerekből.

— Légy velem, suttozta, ne hagyd el, ne taszits el, kegyes menyeyi királyné . . . Hiszen anya voltál te is, ki látna jobban a szívedbe, mint a te szerető szemeid!

T Á R C Z A.

Kérdés, felelet.

Ah! vége, vége lesz-e már
E sok borús eszmének?
Mi ajkamon zendülve kel
Hóbb, lágyabb-e az ének?

Mi rózsáival szórta be
Körültem a világot:
A dús, — ma hervadó remény
Ha hoz-e még virágot?

Mi lelkemen át-át suhan,
Mint sík mezőn, lapályon
A délibáb: napsugaras
Lesz-e megint az álom?

Ha véget ér-e: jaj, panasz,
Mely vádat küld az égre?
Vétekre, bűnre büntetést
Esd, véget ér-e végre?!

Dalok-e dalt, gyújtok-e fényt,
Égő fényt a homályban?
Amíg szárnyát fűrészténe
Lelkem izzó sugarban?!

Fakad-e még dal ajkamon
Vidor, derült, mint régen?
Tarka szivárványt látok-e
Ragyogni még az égen?

Nem! nem tudok én hinni már
Napsugárnak, virágnak.
Más arca hogy leendene
Valaha a világnak.

Süjnedni fog tovább, tovább.
S a bűn, vétek mind jobban

Terjedni, — mint lángot kapott
Futó tűz, ha kilobban.

Mindegyre nő az áradat,
Mindegyre nő fölötte.
Egy pillanat, s gátat szakít
És eltemet örökre.

Borsody Béla.

A kolostor vendége.

Irta: SZOMAHÁZY ISTVÁN.*)

I.

Borbála asszony, a kolostor kapusnője, arra ébredt föl mélységés álmából, hogy erősen verik odakünn a tölgyfakapu vasfogóját. Gyergytát gyujtott és megnézte az órát; XI után volt tíz perczel. Úgyan kinek akadhat dolga ilyenkor a kolostor ájtatos lakóival? Borbála asszony ugy emlékezett, hogy este sűrű hófellegek szitáltak a sötét levegőben; sietős vagy boldogtalan ember lehet, a ki éjnek évadján hagyja oda az ő nyugalmas ágyasházát.

Harmadszor is megismétlődén, a kopogás, Borbála asszony magára öltött egy meleg kendőt s kizammogott a kapuig.

— Ki van itt? kérdezte hangosan.
— En vagyok Borbála asszony, én, felelt egy reszkető leányhang, Turóczy Anna, hiszen emlékszik még reám . . .

— Annácska, a kis Turóczy Anna? Ej, szegény kisasszony, hogy kerül ön ide?

Nem várta meg a feleletet, hanem gyorsan kinyitotta a kaput. A hideg, havas éjszakából egy roskadozó leány bukott be a homályos folyosóra.

— Mi történt önnel, szegény kisasszony? kérdezte Borbála asszony szánuakozva.

A leány leesett a lépcsőfeljárás kövére s nedves haját sirva rejtette el a kapusné kendőjébe.

*) Szomaházy Istvánnak sajtó alatt levő újabb novella kötetéből. Szerk.

jelvényének ünnepélyes átadása hétfőn, f. hó 13-án ment végbe Rimaszombati város közházánál, hová ez alkalomra a városi képviselők teljes számmal, a városi és vidéki előkelőség színe-java jelent meg.

Szabó György polgármester megnyitván az ünnepi közgyűlést, röviden ismertette annak egyetlen tárgyát, majd felkérte dr. Zehery István, Lengyel Pál és Huszt Lajos városi képviselőket, hogy legyenek szívesek ősi szokás szerint küldött évképen meghívni a gyűlésbe Hámos László főispánt, ki személyesen óhajtja a kitüntetés jelvényét az ünnepeltnek átnyújtani. — Néhány perczre elfüggesztetvén a gyűlés, a kiküldöttek nemsokára visszatértek s velük együtt viharos „eljen-riadal között lépett a terembe.

Hámos László főispán, meleg szavakkal üdvözölvén a közgyűlés tagjait és a megjelent közönséget, ő felségének és a kormányának megbízásából szívélyesen nyújtja át, majd mellére tűzi Barnának a csillogó koronás arany érdemkeresztet, s kívánja, hogy ezt a kitüntetést még sokáig büszkén viselhesse s tovább munkálkodhasson ép erővel a város és a haza boldogulásán.

Hatalmas éljenzés tört ki a főispán megleghangu beszéde után, majd felállott *Barna Imre*, az ünnepelt, és megilletődött, de azért határozott hangon mondta el a következő beszédét:

„Méltóságos főispán úr, mélyen tisztelt képviselő-testületi közgyűlés!

Ő eszázari és apostoli királyi felségének ezen legkegyelmesebben kitüntető jelét, midőn hálásan fogadom el, méltóságod kezeibe teszem le megilletődött szívemnek köszönetét. Tudom én azt jól, hogy e kitüntetés nem annyira az én csekély fáradozásaimnak, mint inkább felséges királyunk atyai jószágának bizonyítéka, mert hiszen az én szeretett városomnak, megyémnek szolgálataiban csak kötelességemet igyekeztem 28 éven át teljesíteni, azon tudatban, hogy így használhatok csekély képességeimmel én is imádott hazámnak és szeretett, felséges királyunknak.

Ezen érdemeimen felül megtisztelő kitüntetés csak arra int, hogy a lelkiismeretes kötelességek teljesítésének útjáról ezután se térjek le soha.

Az én szeretett kedves tisztársaim e nemes város szolgálatában bizonyára segítségemre lesznek, a mint eddig voltak s nyugodt bizalommal kérem ugy őket, valamint Méltóságos főispán urat s a tisztelt képviselő testületi közgyűlést, hogy erőim gyengeségére való tekintettel irántam továbbra is élmezők lenni kegyeskedjenek.

Eletemnek legszebb emléke marad e nap, melyen ily szép számu megjelenéssel mutatták ki irányomban táplált jóindulatukat s ezt nem tudom mással megköszönni, mint azon szívből fakadó jókívánsággal, hogy adjon az Isten ennek a városnak, a megyének, a méltóságos főispán urnak s a képviselő testület minden tagjának hosszú életet, sok boldogságot, hogy sokáig kiálthassuk lelkesedő szívvel a magyar ember legkedvesebb foháskodását:

Eljen a magyar haza,
Eljen szeretett királyunk!

Azután a közgyűlés tagjai sorban siettek gratulálni az ünnepeltnek, majd Szabó György polgármester indítványozta, hogy Hámos László főispánnak, az ezen gyűlés lefolyásáról felveendő jegyzőkönyvben a város közönségének köszönete fejeztessék ki azért, hogy az igaz érdemek királyi elismeréséért annyit buzgólkodott és annak átadásánál is saját személyében jelent meg. Az indítvány nagy lelkesedéssel fogadtatott el, mire Hámos László főispán bezárta a gyűlést, azzal a kívánsággal, hogy Rimaszombati város haladjon tovább a fejlődés, a virágzás útján, melynek munkálásán ő rá is mindig bizton számíthatunk.

* * *

Este a kaszinóban fényes bankett volt a kitüntetett tiszteltetésére. A dusan terített asztaloknál mintegy százan foglaltak helyet.

Az első felköszöntőt Szabó György polgármester mondta; lelkes szavakkal éltette vármegyénk jeles és ér-

Csöndesség volt, csak egy méces égett a boltozatos szobában. És a szegény leánynak ugy tetszett, hogy a kép megszólal az éjszakában:

— Anya voltam én is, és én értelek, szegény asszony... Nem hagylak el, mert hiszen itt vagyok én csak otthon, a szerencsétlenek szívében...

Borbála asszony a vállára tette a kezét.

— A fejedelemasszony ébren várja kisasszony...

A lépcsőkön égett egy vérvörös lámpa. A leány visszafajította könnyeit és odafenn rátette a kezét a magas, dupla ajtó kilincsére...

II.

Egy pillanatra átfutottak a leikén multjának elvesztett hangulatai, a boldog évek emléke, melyeket romlatlan szívvel töltött itt valaha, a kolostor csöndes falai között. A zongorásterem, az olvasmányok, a park fehér utjai, a kápolna színes ablakain beszűrődő napsugár, a pajkos, jöködvő leánypajtások. És maga előtt a világos fogadóteremmel, a falak nagy aranykeretes képait látva, egyszerre eszébe jutottak a komoly, félelmes délutánok, a mikor egy-egy csínyvetés miatt kegyetlenül idecizálták őket a fejedelmasszony színe elé.

Akkor tán jobban félt, mint most, ezen a borzadalmas éjszakán. A fejedelemasszony éjjeli köntösben ült az egyik karosszékben s esodálkozva állott föl helyéről, mikor a leány tétovázó alakja megjelent az ajtóban.

— Hogy került ide kisasszony?

Anna térdre esett, feje keblére hanyatlott, mint egy vergődő galambé.

— Itt vagyok, mondta megtörve, mert itt akarok meghalni, ezek közt az áldott falak közt...

— Hát mi történt önnel szegény gyermek?

Leültette az egyik fautenilleba, haját végig simította jószágos kezével. A leány elrejtette fejét a karosszék borsonyába.

— Másfél év előtt mentem el innen az atyám falusi kastélyába. Maana régen meghalt, csak a sirbolt vasajtán át beszélhettem vele. Az atyám másodsor is megönsük, az új asszony gyorsan urrá lett mindenütt, a hol

demés főispánját: Hámos Lászlót. Utánna dr. Szabó Samu szölt; szellemes és kerekded tőszóban emlékezett meg az ünnepelt Barna Imréről. Szavait a jelen voltak zajos tétsszéssel kísérték. Ugyanezak az ünnepeltet éltette Török János is talpraesett tőszóban, mire Hámos László főispán lelkesen előadott, szép szavak kíséretében Rimaszombati város jövőtáért írtette poharát. Majd Lőrinczy György emelt poharat szellemes ötletekben bővelkedő felköszöntőben éltette dr. Szabó Samut, ki nyomban ripoztírozott s hasonló szellemes szavakkal köszöntötte fel a főispánt. Ezután ismét Szabó György szölt. Utánna pedig Mihalik Dezső, ki szép tőszóban köszöntötte fel a vármegye derek és jeles alispánját: Bornemisza Lászlót. Végül Baksay István kir tan. föle megszokott szellemességgel és ékeszölással éltette Barna Imrét.

A társaság sokáig a legjobb hangulatban maradt együtt, melyet növelt a *Dankó* kibővített zenekarának ez alkalommal kitünő játéka. Végül teljes elismeréssel kell megemlékeznünk a bankett rendezéséről, a pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról, mely a Három Rózsa bérelőjének Gómöri Edének — kinek kitünő konyháját díszérték az izletes étkek — valóban díszétére vált.

Színház.

Sajnosan tapasztaljuk, hogy néhány nap óta közönségünk színházlátogatása megesappant s a színiigazgatók minden buzgó törekvésük mellett sem veszik be azt a jövedelmet, mely a nagy társulat existenciájának biztosítására szükséges. Pedig mint eddigi itt működésük bebizonyította, előadásainak színvonala egy hajszállal sem süllyedt alább abból a magasságból, melyen bemutatkozásuk alkalmával megismertük, sőt a megismételt darabokban még a jó is fokozottabb mértékben nyilvánult. De nekünk állandó színházi közönségünk — ama néhány uri család kivételével, mely e nemes szórakozásra szívesen áldoz — nincs; a nagyobb rész megelégszik azzal, hogy néhány jobban reklámozott darabba elmegy, azontul nem törődik a művészettel. Szérdán „Charlei nénié”-t alig nézték végig huszan, pedig egy a kitünő bohózat, mint Hegyessy alakítású megérdemelték volna, hogy mentől többen nevensenek a darab komikus szövevényén s az előadók csinos játékán.

Majdnem hasonló sors érte a csütörtöki „Kornevilli harangok”-at is, melyben Dayka szép, erőteljes baritonja, Petrik Agnes Germainje, Fratta Vilma Serpöletje, Hegyessy polgármestere, Nagy Gyula Grenisője és Dobó Gáspár apója csinos és rokonszenves alakítások voltak. A karok néhol distonáltak ugyan, de ez a malheur még a fegyelmezettebb karokkal is gyakran megesisik.

Nagyobb közönség nézte végig „Bánk bán” pénteki zónaelőadását, mely főleg a tanuló ifjuság előtt birt érdekekkel. Valóban örülünk, hogy a classicismusnak még meg van a vonzó ereje legalább arra az ifju nemzedékre, mely az ideálökért még tud egy kissé lelkesedni. De nekünk ugy tetszik, mintha közállapotaink s az osztrák sógorokkal való viszonyunk is némileg indokolttá teszik e darab minél gyakoribb színrehozatalát. Vajjon a Petur nyakas hazafiságában s a merészség emelkedő öszintéségében nincs-e valami olyan, a mi az akkori és mai idők párhuzamba állítását megokolja? Vajjon a mai kornak nineszenek-e lézengő rittereit, élvnháászó Ottói, gyámoltalan Simon bánjai...? S általában véve a politikai viszonyok bár modern köntösbe öltöztetve nem hasonlítanak-e a Bánk érájához? Kell valaminek lenni a dologban, mert a mi intelligens közönségünk teljes mértékben méltányolta alkotmányos érzelmeinek a színpadról lehangzó szent ígét, érezte a Petur és Tiborez szavaiban kifejezett keserü igazságokat s míg szemei könyekkel teltek meg, lelkéből tapsolt. E tapsnak jelentékeny részét magának a klasszikus darabnak s az előadók kitünő játékának rovására kell feljegyeznünk, de része van abban a mai viszonyokban rejülő közhangulatnak is. Jobb alakítást, mint a Német Peturja s a Dobó Tiboreza, kevés vidéki színpadon lehet látni, sőt a Frank Biberachja is a jobbakk közül való Lomniczin (Bánk) meglátszott egy kissé, hogy nehéz feladatra vállalkozott, s játékából

azelőtt a szegény mama volt otthon. Ki törődött volna itt velem? Magam kóboroltam az erdőben, öráig elüldögéltem a park elhagyott helyein, Mihályljal, az öreg kertészszel beszélgetve. Oh, asszonyom, hányszor visszasírtam ide. Egyszer hazajött Gyuri, a plébánosunk unokaövese, a ki Pólába volt három évig a tengerészeknél. Gyuri hozzámsegződött az erdőben és gyakran könnyezve beszélt a mamáról, a ki gyerekkorában fel-fel hívta a kastélyba, kövér lasponyákat hozott neki az éleskamrából és házakat épített színes kövekből. Néha kísírtam magam a Gyuri kebelén és egy tavaszi napon, a mikor az erdőben már langyos hóvíz öblögette a bokrok friss zöldjét és a kövek alatt álmos katiczabogarak mászkáltak, egy reggel azt ajánlotta, hogy szökjünk meg... Eleintén mitsem akartam hallani erről, de Gyuri később a sirbolt vasajtánál esküdött meg, hogy sohasem hagy el... Egy este, mikor az édesatyám nem volt otthon, sietve összecsomagoltunk mindent és lopva elutaztunk az éjjeli gyorsvonattal. Meg sem álltunk Olaszországig, a tengerig...

Hat hónapig kóboroltunk össze-vissza és lassankint minden ékszeremtől megkellett válni, a mi még mamától reám maradt. Egy éjjel valami stájer falusi koresmában szálltunk meg, ablakunk alatt egy hegyi folyó zúgott tova a hegyek felé. Mikor fölébredtem Gyuri nem volt mellettem és a koresmáros mitsem tudott róla. A fűrészalom emberei láttak hajnalban egy fiatalembert, a ki az erdőnek vette útját, de siető alakját hamar elnyelte előlük a fák sűrűje. A major két-három mindenesé átkutatta az erdőt, de Gyurinak teljesen nyoma veszett. Egyedül maradtam idegen emberek közt, jóformán egyetlen krajczár nélkül... Gyalog indultam tova, az erdőn át. Néha szembetalálkoztam egy-egy vad külsejü szuhanczal, de senki sem emelte rám a kezét. A faluban bámészul néztek rám, a feleziezomázott leányok. Egy koresmából éjnek idején kellett tovamenekülőnm, mert a mulató legények gunyos célzásokat tettek rám. Hallgató temető mellett zarándokoltam el, egyszer egy jószívü molnárnál felköttem két napig. Magamhoz tértem, tovább siettem, a messze hegyek elmosódtak szemem elől. És egyszer csak lerokadtam, erőm elhagyott, nem jöhettem tovább.

hiányzott a biztosság és erőteljesség, — de a végén ő is belemelegedett. Melinda szerepét a gyengélkedő Bera Paula helyett Mihályfi Juliska játszta s szép sikert aratott. Impozáns alak volt Csókáné a Gertrud méltóság-gal teljes szerepében.

Szokatlan szép számu közönség nézte végig s z o m b a t o n a „Kis alamuszi” pajkosságait. Ez előadás igazi sensatiót keltett, melynek rendkívüli sikerében egyforma része van a szép zenéjü s humoros szövegeü operettnek és az előadók pompás játékának. A fő szerepet Kless Mariska játszta igazi rutinnal. A rokonszenves művésznő kedvence lett közönségünknek s minden alkalommal bőségesen rászolgál arra, hogy a rokonszenve irányában ne csökkenjen. Méltó partnere volt Petrik Agnes, kinek szép éneke s különösen a második felvonásbeli illusion-táncza nagy tetszést aratott, ugy hogy e részt meg kellett ismételnie. E kitüntetésben részesült Kless Mariskával előadott duettje is. A többi szereplők közül különösen Hegyessy Gyulát, ezt a kiváló tehetségü komikust, kell kiemelnünk, ki a Tom karikatúrájában igazi kabinet-alakítást mutatott be. De a kisebb szereplők is a legjobb igyekezettel törekedtek arra, hogy az előadás minden részletében művészi magaslalon álljon. Igy Dayka Balázs (prefet), Frank (rendörkaplár), Csókáné (szobaleány), Mihályfi Juliska (Mari), továbbá Lomniczy (Mac Donald), Mezey, Pataky és Nagy a szó teljes értelmében beillettek a csinos emsemblébe, ugy, hogy a nagyszámu közönség egyhangu véleménye szerint szebben sikerült előadást a társulat még nem produkált. Ennek lehet tulajdonítani, hogy hétfőn este a darabot hasonló tetszés mellett megismételték, sőt az is valószínű, hogy még egy harmadik előadásra is volna közönség. A Ligethy vezetése alatt álló zenekart is elismerés illeti precíz játékaért. Vasárnap azonban ismét alig volt közönség. Igaz, hogy egy régi értéktelen darabot játsztak („Varázsfátyol”), de a darab végén bemutatott képek nagyon megérdemelték a megtekintést.

Kedd vásári nap volt; ennek daczára a nézőtér majdnem kongott az ürességtől. Pedig két kitünő aprósággal állottak elő. Bevezetésül Catulle Mendésnek, ennek a megkapó zsenialitásü költségek „Tabarin felesége” címü egy felvonásos drámáját adták, melyben Frank Ödön tett tanubizonytságot arról, hogy az ő személyében a társulat egy jeles jellemzésiészszel rendelkezik, ki szerepét tanulmányozza s talentuma is van annyi, hogy sikert arathasson. Az ezt követő „Pajkos diákok” címü, régi ismert zenéjü operettben ismét Kless Mariskának (ki igen fess diák volt), Petrik Agnesnek és Hegyessinek jutott az elismerés oroszlán része, — sőt Kless Mariskának még több is, a mennyiben egy nagy csokrot is kapott egy még nagyobb kékselyem-szalaggal felékesítve. Dobó a Fleck szerepéből húzott annyi hasznot, hogy notáit élénken megtapsolták.

Hirek és vegyesek.

Katonai hírek. A 17. tüzérezred parancsnokává a nyugalmazott Rosenauer József ezredes helyére, mint értesülünk, *Kramm Antal* alezredes neveztetett ki. Az új parancsnok valószínűleg f. hó 18-án érkezik városunkba új állomáshelyére, hol bizonyára ép oly rokonszenves fogadtatást és kellemes otthont talál, mint elődje, ki már egész kedvelt alakja lett a helybeli társaságnak. — Uj kapitány is érkezett már az ezredhez az előléptetett s elutazott Lössl-Scheuch Otto helyére. Ez *Miara* Sándor olasz gróf, ki megérkezése ki megérkezése után nyomban átvette a hivatalos teendőket. — Dr. *Menkes Mór* ezredorvos két heti, *Bauer József* főhadnagy négy heti szabadságra utaztak.

Esküvők. Cserneki és tarkeői *Dessewffy* Árpád rimaszécsi kir. aljárásbíró tolyó hó 11-én déli 1 órakor esküdött örök hűséget a rimaszombati ág. ev. templomban szenterzsébeti *Forster Zsófikának*, *Forster Imre* rimaszombati földbirtokos szép leányának; a diszes esküvőn *Hevessy Bertalan* és *Ruthény Béla* megyénkbeli földbirtokosok voltak a násznagyok. — *Lévai Izsó* rimaszombati fiatal törekvő könyvkereskedő (a Kármán

Egy öreg, német asszony háza előtt volt; áldott legyen ez a ház és ez a jó, kegyelmes öreg asszony. Négy hétig feküdtem a magas ágyban, a falusi piktör Krisztusképe alatt; négy hét múlva tovább indultam innen, egy kicsiny gyermekkel karjaimban...

Kibontotta kendőjét, a gyermek még mindig édesen szunnyadt. Kövér kis ujját szájában tartotta, keblecskéje gyöngyén pihegett.

— Így jöttem tovább, folytatta a leány. Elmondjam-e, asszonyom, mit szenvedtem e borzadalmas uton. Sokszor azt hittem, hogy az utfélen hunyom le mindörökre a szemeimet és mégis eljutottam ideig. S mikor az éjjel megláttam végre a kolostor tornyát, így szóltam magamban: Eltűznek-e könyörtelenül innen, a hol a jó Isten lakik? Nem adnak-e egy nyugalmas ágyat, a hol egyszer csak véget ér az én passzióm? Tovább kergetnek-e vajjon a hideg, havas éjszakába? És akkor megzörgettem a kaput, a melyen belül boldog voltam egyszer — és most itt vagyok, itt vagyok, asszonyom...

A fejedelemasszony föltek a helyéből, szigoru alakja lehajolt a szerencsétlen leányhoz, kezét a fejére tette:

— Feküdjék le gyermekem, majd reggel megbeszéljük a többit... Bizzék a jó Istenben, az nem hagyja el...

Csöngtetett Borbála asszonynak, a ki gyorsan tipegett föl a lépcsőkön.

— Vezesse a kisasszonyt a vendégszobába és reggel ne háborgassák, a míg föl nem ébred.

Tíz percz múlva békén szunnyadt a leány a szendergő gyermek oldalán. És Borbála asszony nem mozdult el ágyától, hanem valami öreg, pirosbetűs könyvet betűzgetett hajnalig a lámpa gyér világosságában.

III.

A nővérhez, aki a kávé pörkölte, titokzatosan szölt Borbála asszony kora reggel:

— Pszt, csöndesebben, nehogy a kicsike fölébrenjen...

Mindenki lábujjhegyen járt, mert egyszerre szét fu-

Országos vásár. Rimaszombat május hó 14-én. (Városi állatorvos tudósítása.) A nagyrészen bevégzett gazdasági munkálatok és a száraz időjárás eredménye, hogy oly magas számú felhajtás történt. — Felhajtott ugyanis szarvasmarha: 2214; ló: 2872; se. és; 730; juh: 6705; összesen: 14,521 darab állat. Szarvasmarhák tápláltsági állapotát tekintve, legnagyobb részben sovány állatokkal találkoztam élő bizonyítékul a közelmúlt takarmányszük évnek, s ezen körülmény okozta, miszerint az élénk üzleti forgalom dacára, nagyobb áremelkedés nem állott be. Jobb minőségű levágni való ökrök Pöstyény részére lettek összevásárolva, s ezen kívül a tarka fejős és borjas tehének, valamint a tinóságok voltak keresettek. A felhozott mintegy 160 drbot számláló szopós borjak valamennyien elkelték, s a bizományosok által Budapestre szállítottak. — Lóvásárban közepes forgalom változatlan árák mellett leginkább a könnyebb ígás, kisebb mérvben a könnyebb hámos lovak között nyilvánult. — Juhok $\frac{3}{4}$ része lenyírva és sovány állapotban hajtatott fel. Habár a kereslet inkább a nyíratlan anyajuhok felé hajlott, mégis rendkívüli ár depressióval találkoztam. A nyíratlan anyák bárányostul gazdasági tenyésztésre, sovány ürök legelőre és levágásra vásároltattak. — Sertés vásárban legfőként a legelőre való $\frac{1}{2}$ -1 éves südők és a tartani való koczák iránt nyilvánult kereslet. Forgalom jó volt, az árak némileg esökkentek. A rak Igásököz ezimeres I-ső osztályu: 340—400; II-ik osztályu: 260—340. Kis-birtokosoknak való: 180—260; javított mustra ökrök 320—400 frtig páronként. Fejős tehének: 70—110; bor-jasak: 80—140 forintig darabonként. Éves tinók párja: 52—110; két évesek: 80—130; 3—4 évesek: 160—280 frt. Szopós borjak darabja minőség szerint: 6—25 frt. Könnyebb ígás- és hámos lovak: 80—160; parasztló 45—80 frt drbonként. Anyajuhok nyíratlanul és bárányostul: 10—11 frt 50 kr; nyírott, sovány ürök; 5—8 frton páronként. Nevelő koczák darabja: 20—45 frt; $\frac{1}{2}$ éves südők párja: 10—14; évesek: 16—24; öregebbek: 24—45 frt. Javított sertés kevés volt és csak átlagos árban darabonként: 35—60 frton vásáreltattak.

Milleniumi történelem. Az „Athenaeum” r.-társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című 10 kötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) első kötetét méltó elismeréssel fogadta egy a komoly kritika, mint a magyar olvasó közönség, mely immár tiszta képet bír magának alkotni arról a nagyszabásu műről, a mivé ez a vállalat, az első kötet után ítélve, ki fog fejlődni. Ezen kedvező hangulat hatása alatt indult most utnak a második kötet két első füzeté, mely a sorozatban 22. és 23. számokkal van jelölve. A második kötet főcíme „Magyarország az Arpád-házi királyok alatt.” Irta: Marezali Henrik kiváló történetbuvárunk, kit ama kitüntetés ért, hogy időközben ő Felsőnégy által a budapesti tudomány egyetem magyar történelmi tanszékére rendes tanárnak k. neveztetett. Ezt a 2-ik kötetet rövid előszó nyitja meg, melynek remek inieziálját: „Egyház alapkövének letétele”, Vágó Pál rajzolta. Az első könyv: „Küzdelem a nemzeti függetlenségért” cím alatt Péter és Aba Sámuel, a pogány lázadás, a trónviszályok történetét tárgyalja lehetőleg kimerítően, az összes történelmi adatokat nagy szorgalommal egybeállítva és kritikailag feldolgozva. Ezekhez a füzetekhez is pompás műmelléletek vannak csatolva: „Szent Margit zárdába lép” Székely Bertalan nagyszerű falfestménye a pécsi székesegyházban; a „Mórvamező” látképe; „Szent László ereklvettartó melszobra” a győri székesegyházban; a „Tatárok betörése” remek hasonmás Turóczy krónikájának augsburgi kiadásából. A szöveg közé pedig annyi sok szebbnél szebb kép van nyomatva, hogy csak a főbbek felsorolására szorítkozhatunk. Így „Strasburg középkori képe”, Schedel Világ-krónikájából, ugyanonét „Regensburg középkori képe”, „Ménfő-falu és A ménfői esatér” és a „Mátraalja Saár-nál” látképe Cserna K. eredeti rajzban. A salzburgi benezés kolostor misekönyvéből két érdekes kép van bemutatva, az egyik a XI. századból egy papot és a másik egy püspököt ábrázol egyházi ornatibusban. Közölve van F. Zanettinek G. S. Gatterie rajza után készült rézmetszetéből „Szent Gellért vértanúsága”, mely azt a jelenetet ábrázolja, midőn az első esanádi püspök kocsijával letaszították a Dunába arról a hegyről, mely most róla Gellért-hegynek neveztetik. Ezen kívül ezekben a füzetekben be vannak mutatva a bécsi krónikának összes képei, a melyek erre a korra vonatkoznak. Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr., félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr., Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Dr. KÁRMAN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÖRINCZY GYÖRGY.

Magán-hirdetések.

Ügyvédi irodámat
1895. május 15-től Jánosi-utcza
Marikovszky-féle házba helyeztem át.
Dr. KRAUSZ GYULA,
ügyvéd.

Árverési hirdetés.

A rimaszombati takarékpénztárnál az annak idején ki nem váltott, vagy meg nem hozszabított kézi zálogtárgyak
1895. május 17-én d. u. 2 órakor
tartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.
Rimaszombatban, 1895. május 1.
Az igazgatóság.

KRISTON KÁLMÁN
Rimaszombatban, Kossuth-utca 1. szám alatt, a volt **Tibély S. A.-féle helyiségben**
fűszer- és vegyes-üzletet
rendez be e hó folyamán.
Főtörekvése a t. fogyasztó közönséget a legjobb minőségű árukkal, lehető jutányos árban, gyors és pontos kiszolgálásban részesíteni.
Szíves pártfogást kér, kiváló tisztelettel
KRISTON KÁLMÁN.

Árverési hirdetés.
Viezián Andornak ugy a saját nevéen álló, valamint néhai Viezián Sámuelről reája szállott $\frac{1}{3}$ -ad rész jutalék ingatlanságok, a melyek a **süregi 89. szám s pusztá gortvai 9. sz.** tjkvben foglalvak és mintegy 32 kat. hold 720 □-öl szántó, rét, erdő és belsőgrészletből állanak, **nyilvános önkéntes árverésen eladatnak.**
Az árverés f. évi május hó 25-én d. e 10 órakor fog megtartatni **Molnár József** ügyvéd irodájában Rimaszombatban, hol is az árverési feltételek megtudhatók.
Rimaszombat, 1895. május hó 8-án. 1—1

Kiadó lakás.
Rimaszombatban, a Losonezi-utczában fekvő néh. **Danielisz-féle háznak földszinti lakosztálya** — áthelyezés folytán megüresedvén, — azonnal bérbeadó. Értekezhetni **Szontagh Károly** meghatalmazottal.

Eladó.
Rimaszombatban a **Kohári- és Deák Ferencz-utczák sarkán lévő emeletes ház és udvar,** valamint az udvar végén épült földszinti lakás s mellette elterülő gyümölcsös-kert, nemkülönb a mindezekkel kapcsolatos **Kohári-utca 4-ik számu lakház,** egy bolthelyiség s szappan-főzde, udvar és megfelelő mellékhelyiségekkel szabad kézből eladó. — A feltételek megtudhatók **Rimaszombatban: Huszt Lajos** városi árvaszéki ülnök-nél és **Nagy-Röczén: Ecseghy József** bírósági végrehajtónál.

Női kalapok.
Alólírott tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, hogy a legújabb divat szerint díszített **női- és leány-gyermek-kalapok** a legkülönb-félebb alakban — valamint **fejdiszek és főkötők** is — a legjutányosabb árak szerint számítva, **nagy választékban** kaphatók, esetleg megrendelhetők.
A n. é. közönség kegyes pártfogását kéri
GHÁSZÁR ANDORNÉ.
Lakásom: Rimaszombat Kossuth-utca 20. sz

Árlejtési hirdetés.
9088. szám. — A Rimaszombatban lévő „Gömör-vármegyei közkórház” beltelkén létesítendő — ragályos betegek és elmebetegek elhelyezésére szolgáló — kórház felépítéséhez az alább elsorolt munkálatokra ezennel írásbeli zárt árlejtés hirdettetik.
Az előirányzott költségösszegek következők:
I. Az elme- és ragályos betegek elhelyezésére szolgáló épületnél szükséges föld, kőműves, ács, asztalos, lakatos, üveges, mázó, kőfaragó, kályhás, vas és esatornázási munkák összesen . . . 18,788 frt 76 kr.
II. A mosó-konyha felépítése összesen . . . 740 frt 14 kr.
III. Az I. alatti épületnél szükséges vízvezeték és központi légfűtés berendezése összesen . . . 3,504 frt 08 kr.
Fösszeg: 23,032 frt 98 kr.

Fenti munkálatok vagy egészben egy vállalkozónak, vagy pedig az I és II csoport állatiak együttvéve és a III-ik csoportbeliek szinte külön vállalkozónak is kiaditnak.
A fent említett munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az **1895. évi június hó 24-ik** napjának délelőtti 10 órájára Rimaszombatban, a vármegyei alispáni hivatal helyiségében zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.
A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, a fenti költségösszeg után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig annyival inkább nevezett alispáni hivatalnál beadni el ne mulasztják, mivel a későbbben érkezett, vagy távirati uton feladott ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlatokban a kívánt árleengedés százalékaival számokkal és betűkkel világosan kiirandók.
A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a gömörvármegyei m. királyi államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.
Rimaszombat, 1895. évi május hó 11-én.
Bornemisza László, alispán.

Hirdetmény.
122. — A **Ratkó város** birtokát képező s a ratkói, ploszközi, filléri, ratkó-szubai határban fekvő erdő és legelőterületeken gyakorolható **vadászati jog** 1895. évi július hó 15-étől számítandó **hat évre, folyó évi május hó 28-án** Ratkó község házánál tartandó nyilvános árverésen fog bérbeadatni.
Kelt Ratkón, 1895. évi május hó 12-én.
1--2 **Faluba András,** vrsi főbíró.

Veres téglá szállítás nagyban és kicsinyben!
Az **Ózdi** (Borsodmegye) vasúti állomásra szállítva ajánlom az érdekelt közönségnek **kitűnő minőségű veres tégláimat,** melyből óriási készlettel rendelkezem s **jutányos áron** szolgálhatok. — A t. közönség szíves megrendeléseit kéri
GRÜN LAJOS, Ózd.

Hirdetmény.
632. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy-Palicz Mária** végrehajtónak néhai **Tomeso András** végrehajtást szenvedő elleni 600 frt tőke s járuléka iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz 144. §-a s a következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő **Hordontelek** községben fekvő s a hordonteleki 30. sztkvben Tomeso András végrehajtást szenvedő nevéen álló A. I. 1—18. II. 1—17. sorsz. alatt foglalt birtokára 589 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi június hó 12-ik napjának** d. e. 10 óráját Gesztes község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.
Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 58 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1882-ik évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.
Kir. Törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1895. évi február hó 14-én.
2—3 **Altdorffer,** kir. törvszéki bíró.

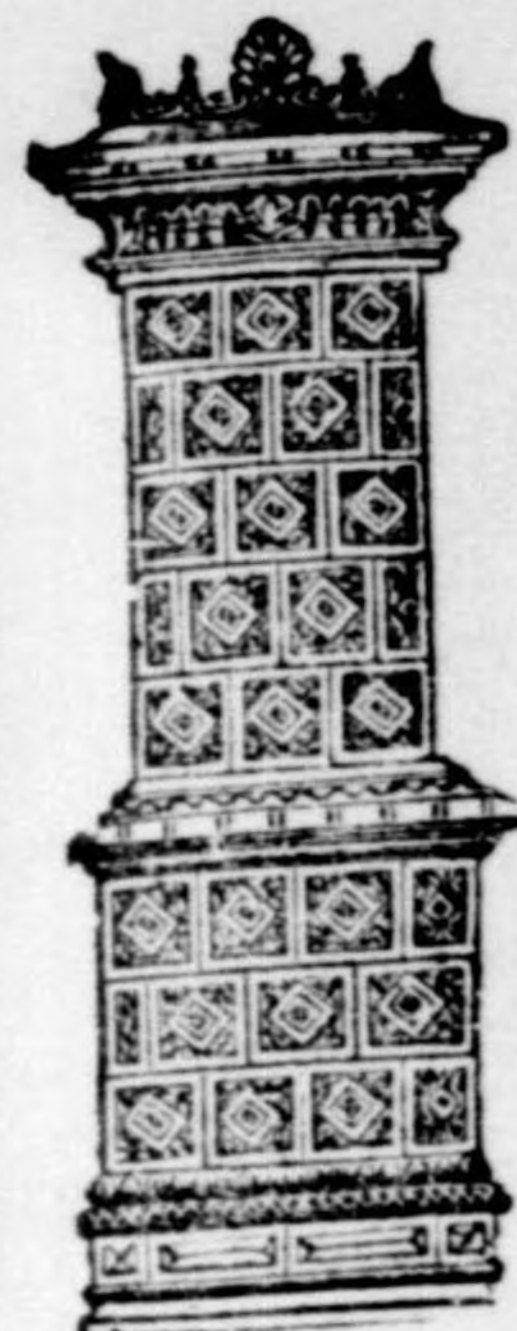
Özv. ANDRIK SÁMUELNÉ
kályhagyára
TAMÁSFALÁN. (u. p. Rimaszombat.)

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házamban) **mindenféle alaku, nagyságu és színű, saját gyartmányu s közzénnel is fűthető kész, raktaron levő**
eserépkályhák
nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. — Megrendelések pontosan teljesitetnek, javítások és átrakások elfogadtatnak.
Özv. ANDRIK SÁMUELNÉ,
2—6 kályhagyáros.

Hirdetmény.
968. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Rimaszombati Takarékpénztár** végrehajtónak **Elek István János** végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőke s jár. iránti árverési ügyében, a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. s a következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő **Pusztá-Eperjeske** községben fekvő s a pusztá-eperjeskei 80-ik számú tjkvben A 1—23. sorszám alatt foglalt s végrehajtást szenvedő **Elek István János** tulajdonát képező ingatlanokra 608 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi július hó 16-ik napjának d. e. 10 óráját** Pusztá-Eperjeske község házához tűzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.
Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 60 forint 80 krajczárt készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.
Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Rimaszombat, 1895. évi március hó 8-án.
Vozáry, kir. törvszéki bíró.

Az Eperjesi Népbank kályhagyára

ajánlja tiszta fehér, teljesen tűzálló anyagból készült fehér-, szines-, ó-német-, chamois és majolika

eserépkályhát,

valamint díszes kandalló, — kandallós kályhát és takaréktüzhelyeit, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrendű kitüntetésben részesültek.

Jutányos árak mellett a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztosítatik.

A kályhák felállítását a saját kipróbált szakavatott állítóink végzik. — Egész épületek kályhaberendezését tetemes árengedménnyel vállaljuk el.

Főraktár: **Eperjesen**, (Sáros megye.)
Bizományi-raktár és képviselő:
Goldberger D. szállítási vállalat **Losonc**on
3-5

Kitünő padló máz!

puha padlóra.

Linoleum padló-zománcz

3 árnyalatban 5-8

Eisenstädter testvéreknél Bécsben.

Teljesen használatra kész. esinos és a célnak megfelelő 1/2 kilos dobozokban.

Linoleum padló-zománcz, egy óra alatt megszárad, pompás fényű, sima és repedésektől ment marad.

Linoleum padló-zománcz közvetlenül a dobozból mázolható fel.

Linoleum padló-zománcz használatra sokkal olcsóbb, mint a többi padló-fényezés.

Kapható **BRAUN ZSIGMOND** vaskereskedésében Rimaszomban és minden nagyobb festék- és gyógyáru-üzletben.

Hirdetmény.

1543. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy József** társai végrehajthatóknak **Bodroghözy Lajos és neje Lubik Anna** végrehajtást szenvedők elleni 2781 frt 91 kr. s jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60 t.-cz. 144 § a s követk z) §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Tamásfalva községben fekvő s a tamásfalvai 73. szjtkben végrehajtást szenvedő Bodroghözy Lajos és neje Lubik Anna tulajdonát képező A. 158. hrsz. kertre 60 frt, 121. hrsz. kertre 336 frt és 82. a hrsz. beltelekre 920 frt becsértékben elrendelte s annak megtartására határnapul **1895. évi július hó 15. napjának** d. e. 10 óráját Tamásfalva község házához tüzte ki, mely alkalommal a kérdéses ingatlanok becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 6 frtot, 33 frt 60 krt, 92 frtot készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett és az 1881. évi november hó 1-én, 3333. szám a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi. hatóság 1895. évi április hó 11-én.

Altdorffer, kir. törvszéki bíró.

SZOLYVA és POLENAI

szaktekintélyek által elismert kitünő hatású

gyógyvizek.

Gyomor és fejfájás, szédülés, cukros huggár.

aranyér bántalmi és kőszvény-elleni különlegesség!

A friss töltésű SZOLYVAI és POLENAI védjegye!

LUHI ERZSÉBET

rendkívüli kellemes ízénél fogva, főleg borral vegyítve a betegnek élvezetes, kellemes üdítő italt képez.

Tulságos gyomorsav képződésénél, idült gyomorhurut és étvágytalanság,

torok, gége és hörgők idült hurutos bántalmi ellen, fellünő sikerrel lesz alkalmazva.

A friss töltésű Luhi védjegye!

Főraktár:

Holländer A. és fia Ungvár.

Megrendelhető: minden ásványvíz kereskedésben, vagy közvetlenül:

Gr. Schönborn urad. Igazgatóságánál MUNKÁCSON.

Ezen vizeknek tiszta kezelése folytán kellemetlen utóíze nem kepződik.

BORSZÉKI VIZ! AZ ÁSVÁNYVIZEK KIRÁLYA!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség és különösen pedig a **gömörmegyei kereskedővilág** szives figyelmét felhívni arra, hogy a világszerte ismert

Borszéki savanyúvíz

egyedüli főraktára — Gömörmegyére nézve — üzletben van elhelyezve. Ezen legelőkelőbb és ugy élvezhetőség mint gyógyhatás tekintetében **páratlan minőségű** borszéki savanyúvíz nálam akár üveg, akár ládázámra mindenkor igen jutányos áron kapható, s a nyári idészakon át fogyasztásra kiválóan kellemes és ajánlatos.

Rimaszombat, 1895. május 14.

Tisztelettel

Stech Kálmán,
RIMASZOMBAT, FÖTÉR.

STECH KÁLMÁN kereskedése RIMASZOMBAT.

Kachemir- és selyem-paplanok.

ENGEL ADOLF RIMASZOMBAT.

FÖTÉR 13. szám.

Tavaszi bevásárlásomból visszatérve van szerencsém tisztelt vevőim b. tudomására hozni, hogy **ez idény ujdonságai már raktáromra érkeztek**, fölhívom tisztelt vevőimet, sziveskedjenek személyes megjelenésökkel szerencsételni, s meggyőződni az **óriási választékról**, ugyszintén az **árak olcsóságáról**.

Különösen az alant jegyzettekre hívom föl a nagyérdemű vevő közönség figyelmét:

Női gyapju- és mosó-szövetek, battisztok, Voile de Lének, Lupinek, francia atlasz-szatén és eretonok; óriási választék selyem árukban: foulard selymek, ezeltől 1 frt 80 kr., most méterje csak 70 kr. minden színben és kivitelben, továbbá Chiffonok, mindennemű Creas-, ezérna-, rumburgi- és eperjesi vásznak, szépeességi asztalneműk és damaszt-árak, függönyök, asztal- és ágyterítők, szőnyegek; férfi ingek sima, himzett és reczés; gallér, kézelők és nyakkendők, fűzők (mieder) stb. stb. óriási választékban, olesó árak, pontos kiszolgálás. Divatcikkéhez hozzá illő diszmuárak, csipkék, szallagok nagy választékban. Az elmúlt idényről visszamaradt áruk 50% bevásárlási áron alul adatnak el.

A nagyérdemű közönséget a fentemlített cikkekre ismételen fölhívom s maradok azon jó reményben, hogy becses bizalmokat pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által továbbra is fentarthatom.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF.

Legujabb napernyők, esernyők.

Férfi gyapju-szövetek.

Fekete gyászkelmék.

Hirdetmény.

105. szám. — Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíróóság 3893/94 számú végzés által **Braun József** javára **Szakall István** ellen 600 frt tőke és járuléai erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás foganatosítása alkalmával bírőilag lefoglalt és 1500 frtra becsült juhokból álló ingóságok 600 frt tőke, ennek 1894 év május hó 7-ik napjától járó kamatai 51 frt 5 kr., megállapított eddigi 1 frt 00 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíróóság 184/895. számú kiküldést rendelő végzése folytán Osgyánban a bíró házában leendő eszközzésére **1895-ik évi május hó 18-ik** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Rimaszombat, 1895. évi május hó 5-ik napján.

Gasko János, kir. bir. végrehajtó.

Kitüntetve 1872. Rimaszombatban.

Kitüntetve 1873. Bécsben.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a legközelebbi időben

férfi-, női- és gyermek lábbeli-raktáramat

budapesti és bécsi árakkal egészen a mai kívánalmaknak megfelelően felszereltem. Uj gyárosokkal való megismerkedésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy nagyrabecsült vevőimnek

jó, tartós, izléses árakkal és az eddiginél

sokkal jutányosabb árakon

szolgálhatok; még pedig a következőképen:

Férfi topányok.

- 1 pár erős vikszbőrből készült topány kettős szegezett talppal. 2 frt 80 kr.
- 1 pár erős borjubőr borított topány kaplival, varrott és szegezett talppal 2 frt 80 kr.
- 1 pár ugyan-olyan, finomabb kiállítású karlsbádi u. 3 frt 40 kr.
- 1 pár finom lakborított kesztyűbőr-betét, sárga v. fekete varrott talppal 5 frt 50 kr.

Női topányok.

- 1 pár erős borjubőr topány szegezett talppal 2 frt 50 krtól feljebb.
- 1 pár finom zergebőr topány kaplival varrott v. szegezett t. 3 frt 40 " "
- 1 pár lak-borított kesztyűbőr betéttel 4 frt — " "
- 1 pár finom kesztyűbőr, selyem czúggal 4 frt 50 " "
- 1 pár laszting vagy bőr házi-czipők 1 frt 20 " "
- 1 pár laszting vagy bőr mély-kivágot czipők esokorral 1 frt 70 " "
- 1 pár laszting vagy bőr párisi czipők 1 frt 70 " "
- 1 pár laszting czugos topányok varrott és szegezett talppal 2 frt 40 " "

Ezen felől mindenféle kiállítású gyermek- és leány-topányok nagy választékban a legjutányosabb árakban kaphatók.

Minél fogva kérem a nagyérdemű közönséget, hogy — mint eddig — ugy továbbra is becses pártfogásában részesíteni sziveskedjek.

Mély tisztelettel:

Kovács Zsigmond,

RIMASZOMBATBAN, FÖTÉR (saját házában.)

Alapított 1868.

Alapított 1868.

Kitüntetve 1876. Szegeden.

Kitüntetve 1885. Budapesten.

BIRTOK

megvételre kerestetik Borsod-, Abauj-, Zemplén- vagy Gömörmegyék alsó részében, mintegy 150—200 katasztrális hold területű, jó minőségű, árvízmentes szántóföld és rét, tagosított állapotban, lakó házzal, vagy a nélkül, lehetőleg nagyobb községhez közel. — Értesítések — az eladási ár megemléstével és a kataszteri birtokkivétel — **Sassy István** ügyvédhez **Miskolcra**, postán bérmentve küldendők. 3—3

Hirdetmény.

1588. szám. — **Radnót** község telekkönyvi birtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítést is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-át és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis **1895. évi december hó 1-ső napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cikk 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítést is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1895. évi december hó 1-ső napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után, ellenmondásuk figyelembe vételét nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felzárólag tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1895. évi december hó 1-ső napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbe jött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvényes rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1895. ápril hó 15-én.

2—3

Aldorffer, kir. törvszéki bíró.

HIRDETÉS.

A rima-murány-salgó-tarjáni vasmű-részvénytársaság hajlandó kihasználás végett olyan

tölgyerdőket venni,

a melyekben a faállomány, különösen bányafa-termelésre alkalmas.

Ajánlatok az eladandó erdő részletes leírása és az eladási feltételek közlése mellett a rima-murány-salgó-tarjáni vasmű-részvénytársaság erdészetihez **Rimabrézóra** (Gömörm.) intézendők.

Rimabrézó, 1895. ápril hóban.

3—3

Hirdetmény.

A „Miskolczi hitelintézet“ áru- és terményraktáraiban a

gyapjú vásár

beraktározással egybekötve **1895-ik évi június hó 5-ik napján** tartatik.

Részletes felvilágosítással szívesen szolgál

a „Miskolczi hitelintézet“ részvénytársaság

igazgatósága.

2—3

Utánnymat nem díjaztatik.

Elismert legtisztább alkalikus

KRONDORFI SAVANYUVIZ.

Asztali- és gyógy-viz

orvosi tekintélyek tapasztalata szerint *kiváló gyógyhatással bír* **köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál.**

— Borral vegyítve felséges ital. —

Magyarországi főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE Budapest, Arany János-utca 9-ik szám.

☛ Kapható Rimaszombatban **WEISZ KÁROLYNÁL.** ☛

3—3

Pichler-Itta és más gyártmányu férfi- és fiu-kalapok.

Legújabb párisi modellek **női és leány kalapokban.**

Legjobb gyártmányu karlsbádi

☛ **férfi-, női- és gyermek-czipők.** ☛

Különösen figyelemre méltó

gummi talpu czipők 1-10—1-30 kr.

Hazánk legkedveltebb gyártmányu

☛ **PÉCSI BÖRKEZTYÜK.** ☛

Nap- és esőernyők.

REISZ JÓZSEF

áruházának

ünnep előtti

üzlet-tudósítása

leszállított ár mellett.

Női confectio, kabátok, gallérok, kepek, pellerinek a legújabb divat szerint.

Férfi-, női- és gyermek fehérneműek.

Nagy választéku **nyakkendők, fiu- és leány**

☛ **RUHÁCSKÁK.** ☛

Nagy raktár: **blousok, kötények, kézimunkák, himző- és kötőpamutokban.**

Selymek, szallagok, esipkék, szappan és illatszerek, **amerikai bőr- és futószőnyegeken.**

☛ **Nagy raktár férfi ruhakelmében.** ☛

A kárpáti kasza

a „KASZÁS“ védjeggyel

a legjobb kasza a világon.

Kemény, szívós, csupán **egyszeri kalapálással** több napon át lehet vele dolgozni és egyetlen **kaszaköfenéssel 20—150 lépésnyire** lehet vele kaszálni még a **legsűrűbb** és a **legkeményebb** hegyi fűben is. A **kárpáti** kaszát különben egész Magyarországon már mult évről, mint a legkitünőbbet ismerik és szó nélkül visszaveszem attól a kit nem elégítene ki

A valódi kárpáti kasza a „Kaszás“ védjeggyel egyedül csakis alulírott cégégnél kapható. Árak a következők:

A kárpáti kasza hossza a könyökkel együtt centiméterekben	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Ára darabonként, krajczárban	70	80	90	100	110	120	130	145	160
Egy 5 kilós postacsomagba elfér darab	14	13	11	10	9	8	7	6	6

A ki egy postacsomaggal rendel, bérmentve kapja. A ki pedig 3 postacsomaggal rendel egyszerre, azonkívül egy kaszát is kap ingyen ráadásul.

Egy drb kárpáti kaszakó (fenékö) I-ső rendű 15 kr., I drb kárpáti kaszakó II-od rendű 10 kr.

☛ 1 kalapáló készlet üllő és kalapács angol aczélből 75 kr. ☛

MAUTHNER ÖDÖN magkereskedése, **BUDAPEST** Andrassy-ut 23.

